

trængte. Det foreligger slet ikke til Forhandling, hvorvidt Kommunerne derovre her og der ere i en saadan Trang. Men jeg har opfattet Forholdet saaledes, at naar Regeringen har sendt en Kommission derover, der har forhandlet med hver enkelt Kommune, er der derved truffet en Overenskomst, som nu foreligger for os her. Og med Hensyn til den Udtalelse, som nu kom fra det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn), og som jeg opfattede som rettet mod mig, skal jeg sige, at det er ganske rigtigt, at jeg udtalte i 1899, at jeg troede nok, at Neksø kunde forrente det da ydede Laan, enten ved Havnekassens Indtægter eller ved kommunale Bidrag. Men der skal jeg dog ogsaa anføre, at dette Havnearbejde er blevet meget dyrere, end der var projekteret. Det var projekteret til 300,000 Kr., men ved Udførelsen af denne Havn, hvor Indløbet jo er udsprængt i Klippen, har det vist sig, at der medgik et betydeligt større Beløb. Dernæst vil jeg sige, at Spørgsmaalet om Nedsættelse er jo ikke fremkommet som Følge af et Andragende fra Neksø derom, men der kom en Kommission over og sagde til Havnebestyrelsen eller Byraadet: Skulle vi være enige om at afvikle det hele Forhold ved en kontant Udbetaling med et mindre Beløb hellere end at lade den gamle Gæld blive staaende? Det forekommer mig derfor ganske naturligt, at vi her i Rigsdagen, som ikke kunne bedømme de enkelte foreliggende Forhold saa nøjagtigt, holde os til det, der foreligger fra Kommissionen efter Forhandling med de forskellige Bestyrelser.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Ærede Medlemmer ville tilgive mig, at jeg fatter mig meget kort om denne Sag, jeg kan saa meget bedre gøre det, som jeg i alt væsentligt kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører (Madsen-Mygdal) har sagt.

Da jeg besluttede mig til at forsøge at gennemføre denne Foranstaltning, forsøge at faa alle de tvivlsomme Fordringer, Staten havde, omsat til virkelige Værdier, tænkte jeg mig to Muligheder. Den ene var den, at man her i Rigsdagen vilde sige: Dette er egentlig noget meget tvivlsomt noget, vi agte ikke paa Forhaand at fraskrive os Retten til det meget betydelige Beløb, her er Tale om, Retten til 1,100,000 Kr., saaledes som det er anslaaet paa Papiret; vi ville tage Tidens Chancer og se, om ikke disse Institutioner

kunne udvikle sig saaledes, at de kunne komme til at betale, hvad de skyldte; det er jo det, de ere gaaede ind paa, og derfor paahviler der dem en obligationsmæssig Skyld til Staten. Det var det ene Standpunkt, jeg kunde tænke mig, man vilde indtage fra Rigsdagens Side. Det andet Standpunkt, jeg kunde tænke mig, man vilde indtage, var det at sige: Princippet er godt, vi maa have reelle Værdier i Stedet for fiktive Værdier ind paa Statsopgørelsen, og saa slutter man sig til det. Men det Standpunkt, som det ærede Mindretal indtager, at sige: Princippet er godt, Hensigten er rigtig, men vi vilde dog ikke acceptere det, — er mig uforstaaeligt. Her foreligger jo en Kommissionsbetænkning fra Mænd, hvis Kyndighed man ikke kan undervurdere; de have undersøgt hver enkelt Institutions Forhold, have berejst og beset de paagældende Institutioner og have efter omhyggelig Syn og Vurdering af samtlige Forhold fastslaaet Afviklingssummerne. Saa havde jeg ikke tænkt mig den Mulighed, at man kunde sige: Skønt Hensigten er god og alt dette foreligger, ville vi ikke acceptere Forslaget, men ville give os til at pille ved det og foreslaa nogle Tusinde Kroners Nedsættelse hist og nogle Hundrede Kroner her. Det er imidlertid det, som foreligger her, og jeg skal da gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der er fremkommet her.

Der har været Tale om, at dette eller hint Sted kunde det gøre godt at række en hjælpende Haand. Jeg maa sige, det er ikke dette Lovforslags Hensigt at give Gaver. Vi pleje ikke her fra Statens Side at give Gaver, naar der ikke foreligger Andragender fra vedkommende Institutioner om at faa Gaver eller Tilskud, og der foreligger ikke Andragender fra disse Institutioner om at faa Tilskud. Dertil kommer, at hvis Havnene skulle have Tilskud fra Statskassen, er det Ministeriet for offentlige Arbejder, der skal fremsætte Forslag derom, og hvis Mergelbaner skulle have en Gave, er det Landbrugsministeren, der skal fremsætte Forslag derom.

Det, her er Tale om, er, at man vil afvikle tvivlsomme Fordringer til den Værdi, som de, alle Forhold medtagne, virkelig kunne antages at have i Øjeblikket. Det er det, som sorterer under Finansministeren; under ham sorterer samtlige Statsaktiver, saavel tvivlsomme som utvivlsomme, og det er en Regulering af dem, som skal ske ved denne Lov. Det er ikke, at man vil give denne eller hin Kommune eller Havn en Gave, men man vil afvikle et Forhold efter